

Práce se zabývá postavením češtiny a dalších komunikačních kódů ve vzdělávání dětí s vadou sluchu, zejména dětí prelingválně neslyšících. V první části jsou představeny základní způsoby komunikace lidí s vadou sluchu, následuje pojednání o průběhu osvojování mluveného a znakového jazyka a popis dvou základních přístupů k výchově a vzdělávání dětí s vadou sluchu: přístupu monolingválního a monokulturního a přístupu bilingválního a bikulturního; zmíněna je také tzv. totální komunikace, a to jak jako filozofie, tak jako metoda. Druhá část práce přibližuje výchovné a vzdělávací přístupy a komunikační metody používané v našich školách pro žáky s vadou sluchu v minulosti i současnosti. Ty jsou pak v závěru práce nahlíženy ve světle testu ctenářské gramotnosti a přípravy tzv. státní maturitní zkoušky u žáku s vadou sluchu.